

balailon.

“Nevil, vi povas rigardi nun!” Ron diris. Nevil ploradis dum la pasintaj kvin minutoj, kun sia vizaĝo premata kontraŭ la jako de Hagrid.

Hari estis rapide fluganta kontraŭ la tero, kiam la spektantaro vidis lin ekmeti sian manon al la buŝo, kvazaŭ li estis vomonta – li trafis la teron per manoj kaj piedoj – tuis – kaj ora afero falis en lian manon.

“Mi tenas la orekon!” li kriis, montrante ĝin per levita, svinganta mano, kaj la matĉo finiĝis en tuta konfuzo.

“Li ne *kaptis* ĝin, li preskaŭ *glutis* ĝin!” Siliko ankoraŭ kriplendadis post dudek minutoj, sed tio ne gravis – Hari ne rompis iun ajn regulon kaj Lij Ĝordan ankoraŭ ĝoje kriadis la rezulton – Oragrifo estis venkinta per cent sepdek poentoj kontraŭ sesdek. Hari aŭdis nenion de tio, tamen. Li estis ricevanta tason da forta nigra teo tie en la kabano de Hagrid kun Ron kaj Hermiona.

“Estis Snejp la kaŭzo,” Ron klarigis, “Hermiona kaj mi vidis lin. Li malbenadis vian balailon, murmurante, li ne prenis siajn okulojn de vi.”

“Rubaĵo,” diris Hagrid, kiu jam ne aŭdis iun vorton pri kiu okazis apud li en la benkaro. “Kiol Snejp farus tian?”

Hari, Ron, kaj Hermiona rigardis unu la alian, cerbumante kion diri al li. Hari elektis la veron.

“Mi malkovris ion pri li,” li informis Hagrid. “Li provis preterpasi tiun trikapan hundon je Halovino. Ĝi mordis lin. Ni opinias, ke li celis ŝteli tion, kion ĝi gardadas.”

Hagrid faligis la tekruĉon.

“Ki’l vi scies pri Lanuga?” li diris.

“*Lanuga?*”

“Jes – ĝi estas mia – aĉ’tita el grekul’, ki’n mi konatiĝ’s ĉe drinkej’ pas’ntjare – mi prunt’s ĝin al Zomburd’ por gardi la –”

“Jes?” diris Hari avide.

“Nu, ne d’mandu al mi plu,” diris Hagrid raŭke. “Ti’ ‘stes plej alt’ sekreto, ti’.”

“Sed Snejp intencas *ŝteli* ĝin.”

“Rubaĵo,” diris Hagrid denove. “Snejp ‘stes Porkala instruist’, li ne farus jon similan.”

“Do kial li ĵus provis mortigi Hari?” kriis Hermiona. La okazojn de tiu posttagmezo evidente ŝanĝis ŝian opinion pri Snejp.

“Mi rekonas malbenon, kiam mi vidas unu, Hagrid, mi jam legis ĉion pri tiuj! Oni bezonas fiksrigardadi, kaj Snejp tute ne palpebrumis, mi vidis lin!”

“Mi dires al vi, ke vi m’lpraves!” diris Hagrid arde. “Mi ne ‘cies, kiol la